

Aan de politieke partijen in de gemeente Roerdalen
T.a.v. fractievoorzitters
Via e-mail

Ons kenmerk: 20180222/nvp/gve/advies verkiezingen
Uw kenmerk:
Bijlage(n):
Onderwerp: Aandachtspunten bij de gemeenteraadsverkiezingen

Heerlen/Posterholt, 22 februari 2018

Geachte fractievoorzitter en partijleden,

Over een maand is het weer zover: de burgers van de gemeente(n) kiezen dan hun vertegenwoordigers voor de lokale gemeenteraad. In navolging van de Landelijke Cliëntenraad heeft de Cliëntenraad Roerdalen besloten om u deze brief te sturen.

Als Cliëntenraad Roerdalen willen wij graag de onderstaande punten onder de aandacht van uw partij brengen in de hoop en verwachting dat u hieraan aandacht zult besteden in uw verkiezingsprogramma, in het mogelijke beleid en in een eventueel coalitieakkoord. Het gaat dan met name om het armoedebeleid c.q. het minimabeleid, om uitkeringsgerechtigden, kwetsbare jongeren, arbeidsbeperkten, en dergelijke; kortom, het werkerterrein van de Cliëntenraad Roerdalen (hierna: CRR). Meer daarover kunt u vinden op onze website: www.clientenraad-roerdalen.nl

1. Onafhankelijke cliëntondersteuning

In alle gemeenten zou onafhankelijke cliëntondersteuning geregeld moeten zijn. Voor veel burgers is het belangrijk dat ze bijgestaan worden in kwetsbare situaties. Vaak hebben ze behoefte aan goede informatie over en advies of hulp bij bijvoorbeeld het aanvragen van inkomensvoorzieningen, hulpmiddelen of hulp bij de gemeente. Burgers in deze omstandigheden willen hun vraag kunnen bespreken met iemand die mee kan denken, relevante hulp biedt en onafhankelijk is. Een dergelijke cliëntondersteuning is ook nodig voor mensen met vragen over wonen, werk, inkomen en schulden. Ook als zij geen uitkering van de gemeente ontvangen. Helaas verkeren steeds meer werkenden en kleine zelfstandigen in benarde en armoedige omstandigheden. Zelf komen ze daar zonder een helpende hand niet meer uit.

De CRR pleit voor een onafhankelijke cliëntondersteuning op het sociale domein, maar ook op het gebied van wonen, werk en inkomen in het algemeen. Het is dus van belang dat deze ondersteuning praktisch en deskundig is op diverse beleidsterreinen

en daadwerkelijk onafhankelijk. Daarbij hoort ook dat burgers op een adequate manier worden gewezen op deze vorm van hulp-, informatie- en adviesfunctie.

2. Jongeren en passende ondersteuning door gemeente

Het blijkt dat nog te veel jongeren problemen ondervinden met de *verplichte zoekperiode van vier weken* voordat hun aanvraag voor uitkering in behandeling wordt genomen. Hierdoor raken ze in de schulden, kunnen geen passende ondersteuning krijgen en uiteindelijk raken ze ook nog *buiten beeld*.

De CRR vraagt u dan ook om in het beleid aandacht te besteden aan jongeren die zich in eerste instantie melden, maar na die verplichte zoekperiode van vier weken niet meer. Ook vraagt de CRR aandacht voor jongeren, tussen de 18 en 21 jaar, die verhuizen van een jeugdinstelling naar (meer) zelfstandig wonen. Het is daarbij de vraag of de gemeente deze kwetsbare jongeren altijd een opgehoogde uitkering geeft.

3. Banenafpraak en re-integratie

Bij het realiseren van de banenafpraak is de gemeente ook als bedrijf aan zet. Conform het VN-verdrag inzake personen met een handicap heeft de overheid een voorbeeldrol. De overheidssector maakt de belofte op dit moment niet waar. De gemeente zou meer werk moeten maken van *beschut werk* en *garantiebanen*, want mensen met een beperking vinden maar moeilijk betaald werk bij een 'gewone' werkgever. In 2017 heeft de Nederlandse Staat het VN-verdrag inzake personen met een handicap geratificeerd. De gemeente is dus gebonden aan dit verdrag. Gemeenten moeten onder meer discriminatie bestrijden en gelijke deelname aan onze samenleving bevorderen. Zij moeten daar een samenhangend plan voor maken, zo is ook in de Participatiewet bepaald. Het beleid moet gericht zijn op mensen die zowel onder de banenafpraak vallen als er buiten. We vragen u om hierover na te denken.

De CRR vindt dat de *gemeente* zelf als werkgever het *goede voorbeeld* dient te geven. Niet alleen mensen met een beperking vinden moeilijk werk, ook (gezonde) mensen ouder dan 35 jaar hebben het moeilijk op de arbeidsmarkt. Het Generatiepact is in de ogen van de CRR niet meer nodig, want jongeren onder de 30 jaar zijn bijzonder gewild op de arbeidsmarkt; de ouderen vinden juist moeilijker werk. Indien de gemeente vacatures heeft, zou men ook werkloze uitkeringsgerechtigden hiervoor moeten benaderen. De CRR is er geen voorstander van dat er allerlei dure trajecten worden ingezet, die niet leiden tot duurzaam, passend en betaald werk. Werk moet voldoende inkomen genereren om zo volwaardig mogelijk te kunnen deelnemen aan de maatschappij. Ook moet er *maatwerk* worden geleverd en heeft men het recht om een jobcoach te kiezen, want dat sluit naadloos aan bij het VN-verdrag (keuzevrijheid, autonomie).

Ook vindt de CRR dat mensen uit de Participatiewet niet zonder betaling zouden mogen werken. Tegenover werk moet een marktconform loon te staan, waarbij WW- en aanvullend pensioen wordt opgebouwd. We hopen dat uw partij dit een en ander onderschrijft, want het kan, wellicht ook in uw ogen, niet zo zijn dat mensen niet gewaardeerd en niet gerespecteerd worden voor hun kwaliteiten, vaardigheden en competenties.

4. Cliëntenparticipatie

Goed openbaar bestuur betekent dat de gemeente overlegt met de mensen voor wie zij beleid maakt en aan wie zij dienstverlening biedt: de basis voor cliëntenparticipatie.

De CRR is hiervan een gevolg. Wij doen ons best om de ervaringen, de mogelijkheden en de knelpunten van het (bezuinigings-) beleid op de bijstand onder de aandacht te brengen.

Wij nodigen uw partij graag uit om onze (openbare) vergaderingen bij te wonen, zodat u weet wat mensen in de bijstand zelf ervaren, welke verbeterpunten zij hebben of wat de knelpunten zijn. In deze gemeente zijn er ongeveer 400 bijstandsgerechtigden en ongeveer 1/3 van de huishoudens in Roerdalen heeft te maken met armoede. Het probleem met armoede wordt alsmaar groter, onderzoek heeft aangetoond dat door het beleid van het kabinet de tegenstellingen alleen maar toenemen.

5. Armoedebeleid

De CRR vraagt al jaren aandacht voor het beperkte budget waarvan bijstandsgerechtigden moeten rondkomen. Volgens ons zou bijzondere bijstand géén leenbijstand moeten zijn, waardoor mensen nog verder in de problemen komen. Ook dienen in onze ogen de mogelijkheden voor bijzondere bijstand te worden verruimd, en niet slechts te worden beperkt tot een vergoeding voor de kosten van bewindvoering en rechtsbijstand, zoals in uw gemeente thans het geval is. Medische kosten, kosten voor primaire levensbehoeften zoals witgoed, zouden in beginsel ook onder deze regeling moeten kunnen vallen. Dit klemt temeer nu veel ziektekostenverzekeringen regelingen en vergoedingen in toenemende mate schrappen.

Daarnaast hopen wij dat u ons initiatief voor de Gelukspas omarmt, want voor volwassen minima zijn er weinig regelingen om cultureel, sportief en maatschappelijk te participeren.

6. Kinderarmoede

In Nederland groeit één op de negen kinderen op in armoede. Opgroeien in armoede heeft een grote impact. Kinderen in armoede hebben minder kansen om zich goed te ontwikkelen. De afgelopen jaren zijn er extra middelen beschikbaar gekomen voor kinderen in armoede. Helaas moeten we constateren dat deze middelen lang niet altijd voor dat doel worden besteed. Er zijn gemeenten die hun gaten bij de Wmo ermee opvullen of het geld op de plank laten liggen, omdat zij vinden dat hun beleid volstaat. Veel kindregelingen betreffen spullen in natura, met als achterliggende gedachte dat anders de middelen in de gaten van de huishoudportemonnee verdwijnen. Daarmee is er geen oog voor het brede probleem van opgroeien in armoede. Stress en onzekerheid in de thuissituatie leiden tot problemen op school en tot gevoelens van uitsluiting.

Het oplossen van de problemen van kinderen die opgroeien in armoede moet ook gericht zijn op het hele gezin. Het is in deze optiek merkwaardig dat hiervoor bestemd geld niet wordt aangewend. Armoedebestrijding in deze vorm wordt vleugellam.

De CRR hoopt dat u werk maakt van een goede besteding van de Klijsma-gelden en de samenwerking met en de pakketten van Stichting Leergeld, Jeugdsportfonds en Jeugdcultuurfonds verder vormgeeft en prioriteit geeft.

7. Lokale kleur

Op 21 maart kiezen de burgers van deze gemeente hun lokale vertegenwoordigers, die in hun ogen een bepaald lokaal beleid moeten gaan uitvoeren. De gemeente

Roerdalen en haar bestuur wordt – staatsrechtelijk – begrensd door de gemeentegrens. Colleges en ambtenaren van andere gemeenten hebben derhalve geen zeggenschap over het beleid, uitvoering e.d. Bij de stroomlijning van de uitvoering van de Participatiewet bij de Sociale Dienst (SD)-MER lopen uitkeringsgerechtigden echter tegen problemen aan, waardoor er verwarring en onduidelijkheid ontstaat.

De CRR vindt dat, zolang er nog géén sprake is van één gemeente Maasgouw Echt-Susteren Roerdalen (MER), er voldoende ruimte moet blijven voor de eigen invulling van het lokale beleid – ook en vooral binnen de SD-MER.

De gekozen volksvertegenwoordigers moeten hun lokale beleid zelf bepalen en uit kunnen blijven voeren. En in de ogen van de CRR moeten de eigen gemeentelijke ambtenaren betrokken zijn en blijven bij het vormgeven van het gemeentelijke beleid en vooral de uitvoering daarvan.

Tot slot: De CRR tracht met deze aandachtspunten, vanuit de verantwoordelijkheid voor mensen die aan de onderkant van onze samenleving verblijven, een bijdrage te leveren aan de (discussie over de) verbetering van de soms uitzichtloze positie van de kwetsbare burgers in uw gemeente. We gaan ervan uit dat u die verantwoordelijkheid ook voelt en dat u onze brief op prijs stelt.

Namens de Cliëntenraad Roerdalen,

met vriendelijke groet,

mr. G.C. van Elk
voorzitter

drs. N. van Poll
secretaris

Deze brief is digitaal opgemaakt en derhalve niet ondertekend